

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 575/2021
02.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ и других, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ермедина Ћућевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К 83/20 од 14.09.2020. године и Апелационог суда у Новом Пазару Кж1 21/21 од 22.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 02.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ермедина Ћућевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К 83/20 од 14.09.2020. године и Апелационог суда у Новом Пазару Кж1 21/21 од 22.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници К 83/20 од 14.09.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је суд изрекао условну осуду тако што је утврдио казну затвора у трајању од три месеца и истовремено одредио да се утврђена казна затвора неће извршити ако окривљени у року проверавања од 1 (једне) године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 21/21 од 22.02.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Ермедина Ћућевића, а пресуда Основног суда у Сјеници К 83/20 од 14.09.2020. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Ермедин Ћућевић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде у целини преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости није определио конкретно ни једну повреду закона, која у смислу члана 485 став 4. ЗКП представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости већ наводи да је окривљени АА кривично дело за које је правноснажно осуђен учинио у нужној одбрани. Међутим, полемишући са институтом нужне одбране из члана 19. КЗ, а тиме посредно и повредом кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац у захтеву оспорава чињенично стање утврђено правноснажним пресудама нижестепених судова. Наиме, бранилац у захтеву истиче да нижестепени судови погрешно закључују да у конкретном случају нема места примени института нужне одбране из члана 19. КЗ и то из разлога јер нису у довољној мери ценили ни исказ оштећеног, који је изјавио да је задобио повреду са предње стране натколенице, нити резултате спроведеног медицинског вештачења. У вези са изнетим бранилац доводи у везу решење Вишег суда у Новом Пазару Км 69/16 од 12.01.2017. године, којим је оштећеном ББ изречена васпитна мера судски укор јер је као учесник истог догађаја, извршио кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. КЗ на штету окривљеног АА. Све изнето, према наводима захтева, упућује на закључак да је окривљени АА критичном приликом од себе одбијао исповремени противправни напад, да су постојале претпоставке за примену института нужне одбране и да су другачији закључци нижестепених судова неосновани и у супротности са утврђеним чињеничним стањем.

Указујући на погрешну оцену доказа, уз изношење сопствене оцене доказа и закључка, који су супротни оцени, чињеничним утврђенима и закључцима нижестепених судова, бранилац окривљеног, по налажењу Врховног касационог суда, у захтеву указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Међутим, повреда закона из члана 440. ЗКП не представља законски разлог у оквиру повреда такстативно наведених у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости па је стога Врховни касациони суд оценио да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ермедина Ћућевића, недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгомир Милојевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић